

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 365 / D.P.S.G
DATA 15.02.2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
63 22.02.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală*”, inițiată de domnul senator Corneliu Grosu – PSD (Bp. 544/2009).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, astfel încât creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice să se stingă prin compensare cu creanțele debitorului reprezentând sume de încasat de la buget cu titlu de subvenții, prime ori forme de sprijin acordate și aprobate în condițiile legii.

În *Expunerea de motive* se motivează acest demers legislativ prin faptul că „în prezent se înregistrează disfuncționalități în activitatea organelor administrației fiscale locale și relaționarea acestora cu ceilalți subiecți de drept fiscal în sensul că:

- se începe și/sau se continuă executarea silită a creanțelor fiscale chiar și în situația în care contribuabilul are el însuși creanțe față de bugetul statului care depășesc obligațiile sale de plată la buget;
- se calculează în sarcina contribuabilului și se percep majorări de întârziere pentru obligațiile bugetare neplătite la scadență chiar și în condițiile în care acesta are sume de încasat de la bugetul de stat;
- în mod constant se refuză compensarea creanțelor bugetare cu orice fel de creanță care este certă, lichidă și exigibilă, a debitorului asupra bugetului, din lipsă de reglementare legală în acest sens”.

II. Propuneri și observații

1. Modificările propuse prin inițiativa legislativă sunt de natură a crea confuzie atât pentru organele fiscale, cât și pentru contribuabili, făcând ca textul să fie dificil de aplicat având în vedere următoarele:

- nu reiese clar dacă se va face compensarea între creanțele reciproce, indiferent de organul care le administrează.

În acest sens precizăm că, potrivit actualelor prevederi ale alin. (1) și (2) ale art.116 din Codul de procedură fiscală, compensarea creanțelor reciproce, respectiv între sumele datorate bugetului de contribuabili și sumele cuvenite acestora reprezentând rambursări/restituiri de la buget, privește creanțele administrate de aceeași autoritate.

În schimb, propunerea legislativă vizează lărgirea sferei compensării în ceea ce privește creanțele contribuabilului, cu sume reprezentând subvenții, prime și alte forme de sprijin. Astfel de sume se pot acorda atât de la bugetul de stat, cât și de la bugetele locale.

În plus, gestionarea unor asemenea sume poate reveni diverselor autorități sau instituții publice.

Or, în condițiile în care astfel de aspecte nu sunt reglementate, nu este clar care anume astfel de creanțe cuvenite contribuabilului se vor compensa cu creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice.

În acest context subliniem că, în cazul în care creanțele reciproce sunt administrate de autorități diferite, apar dificultăți de natură birocratică care vor îngreuna punerea în aplicare a procedurii;

- pentru a opera compensarea, regulile dreptului comun impun, în ceea ce privește creanțele reciproce, ca acestea să fie deopotrivă certe, lichide și exigibile.

Aceste condiții, în ceea ce privește subvențiile, primele și alte forme de sprijin, nu au, în întregime, acoperire în reglementările legale actuale în domeniu.

De asemenea, învederăm faptul că dispozițiile *Legii nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, consacră principiul potrivit căruia *nu pot fi efectuate compensări între capitolele de venituri și capitolele de cheltuieli ale bugetului general consolidat*, iar prin propunerea legislativă se urmărește compensarea obligațiilor fiscale înregistrate de către contribuabili, care reprezintă venituri bugetare, cu sumele convenite acestora cu titlul de subvenții sau sprijin financiar, care reprezintă cheltuieli din punct de vedere bugetar.

2. Între textele propuse a fi modificate nu există concordanță, astfel:

- textul propus la **alin.(1) al art.116** din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privește extinderea sferei creanțelor convenite debitorilor fiscului la cele reprezentând *„sume de încasat de la buget cu titlu de subvenții, prime ori forme de sprijin acordate și aprobate în condițiile legii”*, în timp ce **art. 119 alin. (2¹)**, nou introdus, vizează *„sume pe care debitorul le are de încasat, prin rambursări, restituiri sau cu orice alt titlu de la bugetul de stat”*;

- de asemenea, textul **alin. (2¹) al art. 119** nu este corelat nici cu actualul text al art. 122 ale cărui dispoziții sunt exprese în ceea ce privește calculul majorărilor de întârziere în cazul compensării.

3. Referitor la completarea **art. 127** cu o nouă literă, **lit. f)**, precizăm că până la data individualizării sumei de plată de la buget, debitorul are un *„drept subiectiv afectat de modalități”* sau un *„drept subiectiv eventual sau viitor”*.

Ca urmare, nu este clar cum se poate constitui o garanție prin predarea creanței pe care debitorul o are față de bugetul de stat, în condițiile în care odată individualizată creanța sunt întrunite toate condițiile pentru a opera compensarea sau, după caz, rambursarea/restituirea/plata acestei creanțe.

O garanție astfel constituită nu poate fi valorificată imediat și în mod direct de către creditorul bugetar, în situația în care la sfârșitul perioadei în cauză nu s-a realizat scopul pentru care aceasta a fost solicitată, iar debitorul nu poate da asigurări că acest lucru poate fi îndeplinit.

Totodată, constituirea unei astfel de garanții implică și o a treia persoană, respectiv reprezentantul legal al statului, care ar trebui să

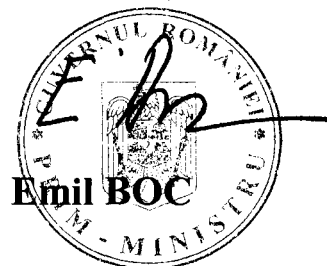
certifice că datoria față de debitor este una certă, și totodată, să se oblighe a pune la dispoziția organului fiscal competent "această datorie" pe care o are față de debitor, astfel încât, în condițiile în care nu s-a realizat scopul pentru care a fost solicitată garanția, să poată fi aplicabile prevederile art.128 din Codul de procedură fiscală.

4. Menționăm că art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice*, prevede că "În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor".

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului